

SZEKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

egész évre 10 K, félévre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Közaégek, papok, gazdasági egyleti tagok és községi előjárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körgyógyók szintén egész évre 7 koronáért kapják.

Telefon

Egy példány 10 fillér.

Telefon

FÜSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árezabás szerint. Nyílt-tér sora 1 K.

M. kir. postatakarékpénztári oheque-számla 10.489. szám.

Levél a szerkesztőhöz.

Igen tisztelt szerkesztő Ur!
Kedves Deréki Bátyánk!

A „Székely-Udvarhely“ ez évi 27. számában, „Székelyek Budapesten“ címmel az Ön jeles tollából vezércikk jelent meg, mely — többek közt a „Hargitta“ székely asztaltársaságról is megemlékezik. A sokat tapasztalt, kulturmunkában, tollforgatásban megöszült derék férfi lelke beszél hozzánk, szépen, nemesen, mint a milyen az ő aranyos szíve.

Köszönjük kedves Deréki Bátyánk az elismerő, buzdító szavakat. Csendes munkálkodásunkban lelkesíteni fog az a páratlanul álló honszeretet, mely Bátyánkat, a nagy magyar Alföld szülöttét, székely bérceink közé vitte „nyugalomba“, de nem „pihenni“, hanem újabb munkára gyürkőzni szegény véreink érdekében.

Hálásan látjuk és becsüljük ezt a nemes munkásságot s kérjük a sorsunkat intéző Gondviselést, hogy ő is lássa meg és adjon ahhoz erőt, kitartást és fényes sikereket. Adjon testi-lelki áldást kedves Deréki Bátyánknak, a lelkes diszszékelynek, kihez atyafiságos szeretettel és hálával vagyunk

Budapesten, 1907. ápril 20.

A Hargitta székely asztaltársaság mai napon összejött tagjai:

Fülei Szántó Lajos,
Borszékly Soma,
Istók János szobrász,
Dr Kovács Gyárfás,
Uzoni Albert,
Hegyi István,
Cs. Lázár Károly,
Bedő Áron.
Dr Ajtai József,
Zoltán Kálmán,
Dr Balázs Elek,
Márton Ferenc,
Gyenge József,
Dénes János,
Császár Dénes,
Balásy Dénes.

A Hargitta székely asztaltársaság nagyrabecsült tagjainak

Budapest.

Édes székely Testvéreim!

Ti megadtátok nekem a jogcímét, hogy lelkeim őszinte sugallatát követve, szeretetem egész melegével „testvéreimnek“ nevezhesselek benneteket; fogadjátok érte soha el nem muló hálám

és köszönetem őszinte kifejezését; büszke vagyok, hogy „Bátyátoknak“ elfogadtok; büszke vagyok, hogy erre méltónak találtok; boldog vagyok, hogy nemes székely lelkek izzó tüzeinek melegítő sugarait, buzdító és bátorító leveletek alakjában ide, második hazámba eljuttattátok; meg fogom örizni, mint drága talizmánt és ha a sorsunkat intéző Gondviselésnek parancsoló szózata, becsülettel végzett munkám után, szegény szolgálját maga elé szólítani elérkezettnek látja, végső kívánatom is az lesz: hogy a Ti leveleteket, bizalmatoknak ezt a nagybecsü erekljét, székely lelkek őszinte, nemes megnyilatkozását, — utlevélül adják nekem, arra a hosszú utra — honnan nincs többé visszatérés, — hol édes lesz majd megpihenni . . .

Ugy érzem, hogy e kitüntetésre érdemes, e szeretetre méltó nem vagyok; nem szolgáltam még rá, mert amit eddig tettem, eddig dolgoztam, nem tudhatom be magamnak érdemül, mert a hazafiui kötelesség teljesítése — szerintem — nem erény . . .

De köszönettel, hálás szívvel fogadom Töletek, nem mint elismerést a múltért, hanem buzdító **előlegül** a jövőre nézve.

Ez az előlegezett szeretet termékenyíti majd meg agyamat, szívemet; ez acélozza meg erőmet, tollamat, mikor mindég és mindenben, életem talán már nagyon is megszámlált napjain, a székelység érdekeiért, jólétéért, boldogulásáért küzdeni, a nyilvánosság porondjára és küzdőterére kilépek.

Ez az előlegezett szeretet és az általatok felajánlott — parányi érdemeimet jóval fölülmuló, értékében sokkal magasabban álló — „diszszékely“ cim, még csak később beváltható erkölcsi és becsületbeli kötelezettségeket ró rám, melyek elől nem kitérni, hanem erkölcsi erőm teljes súlyával megfelelni, irántatok és a Székelyföld iránt tartozó legszebb és legnemesebb feladatomnak tekintem.

Ezért az előlegezett szeretetért, ezért a lelkes buzdításért, melyért élni és halni egyenlőn dicső, — fogadjátok ismételten testvéri köszönetemet!

És ha megadatnék nekem a halandók legnagyobb boldogsága: hogy eszméimet — a Székelység szolgálatában — megvalósulva, lelkeim vágyait kielé-

gitve láthatnám, úgy az elért eredményt hálából Nektek hagnám örökölni, mert a ti lelketek szeretetének meleg sugára jelöli és világítja meg számomra azt az utat, melyen törhetlen akarrattal, lankadatlan szorgalommal és csüggedést nem ismerő lelkesedéssel — a székelység igazának megvédésében, — haladnom kell.

Bizalmatok lesz világító szövétnekem! Ragaszkodásotok leg-erősebb támaszom! És szeretetek — hűséges kísérem! És e három, megbecsülhetetlen kincsek birtokában, törhetlen szilárdsággal, a jövőbe vetett szent hitemmel folytatnom majd megkezdett utamat . . .

E kincseket őrizzék és tartásátok meg nekem, hogy meg ne botoljak, el ne bukhassem!

Testvéri szeretettel ölel Bátyátok

Deréki Antal.

Török Ferenc

országgyűlési képviselő beszéde.

(Elmondta a képviselőház április 18-án tartott ülésében.)

T. képviselőház! A tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat 5., 7. és 8. §-ai a községi és hitfelekezeti tanítóknak — hozzáteszem kántortanítóknak — természetben szolgáltatandó járandóságaival foglalkoznak. Mivel a törvényjavaslat indokolása ezen szakaszokat egy kalap alá vonja, legyen szabad nekem is ide vonatkozó szövevény észrevételeimet összefoglalva előadni. (Halljuk! Halljuk!)

Előrebocsátom, hogy nem az ősz szes községi és hitfelekezeti tanító-ságnak, hanem csupán az erdélyi s még közelebből a székelyföldi tanító-ságnak és kántortanítóknak a javadalmazásával fogok foglalkozni, mivel mint székelyföldi lelkész és hitoktató, saját tapasztalatomból kifolyólag különösen ezen javadalmazást ismertem meg közelebből. (Halljuk! Halljuk!)

A székelyföldi tanítók és kántortanítók, már régi idő óta, kepe címen kapták javadalmazásukat. Az 1804 február 20-án, Mitrovszky generális nevében kiadott konstitúció szabályozza ezen javadalmazást, a mely a többek között a következőket mondja (olvassa): „Minden Paterfamilias, a kinek 12 kalangya összegabonája terem, ad a papnak három kalangyát és annyi kalangya tavaszt. Az olyan Paterfamilias, akinek p. o. 60 kalangya avagy több is termett, többet nem tartozik adni, mint a kinek 12 kalangya termett. Az olyan Paterfamilias, a kinek 12 kalangya nem termett, mind ősz, mind tavasz, hat kalangyáig le, félbért, ha pedig hat kalangya sem termett, az olyan 45 krt tartozik fizetni. Minden Paterfamilias, akinek vonó marhája vagyon és minden házas fia, öcse, vagy leányának ura, t. i. v. je, ad minde- nek egy szekér vagy szán fát; ha vonó marhája nincsen, tartozik a

papnak, vagy iskolamesternek egy napi favágással.“

Megjegyezni kívánom, hogy a befizetett kepeinek kétharmada a lelkész, egyharmada a kántortanítót illette, de hogyha segédkántortanító is volt alkalmazva, a kántor jövődelmének egyharmadát kénytelen volt átengedni. Jelezni kívánom azt is, hogy 1848 előtt Erdélynek különböző részeiben más és más címen javadalmazták a tanítókat és kántortanítókat.

Az erdélyi magyar földet, az u. n. Székelyföldet, a szászok-lakta Királyföldet és a Barcaságot kivéve, mindenütt kincstári dézsmát fizettek a szászok, a szászöldi dézsmát, a székelyek pedig a tanítókat és kántortanítókat kepe címen javadalmazták. Az 1848-as törvényhozás megszüntette, jobban mondván: megváltotta a dézsmát és az erdélyi status-gyűlés, a melynek tagjai egyszersmind erdélyi követek voltak, kimondotta csatlakozását a kepe és a dézsma eltörléséhez, ugyanazon jogos alapon, mert a kepe és dézsma teljesen fedi egymást, teljesen egyenlő jogu adózás volt. Az 1848-ik évi erdélyi VI. t. c 5. §-a kimondja (olvassa): „a dézsmák általános eltörlése nyomán életmódjuk szükséges mennyiségétől elesett minden más egyházi személyek is illő kepe nélkül ne maradjanak, a felől a miniszterium addig, míg a közös törvényhozás a magyarországi folyó 1848: XXII. t. c. 3 §-a nyomán intézkedhetnek, az illető hatóságok közvetítésével haladéktalanul intézkedendik.“

Már most csak röviden kívánom jelezni, hogy a nép nagy része aránytalanul nagy kepet fizet. Sokkal nagyobb és súlyosabb ez, mint a régi dézsmarendszer, mert míg a dézsma szerint taxative feltüntetett terményekből tizedet tartoztak fizetni, addig a kepezők jövedelmüknek körülbelül 25 százalékát voltak kénytelenek egyházi és iskolaadónak befizetni. Ez nagyon súlyos volt, mert a mint méltóztatnak tudni, Erdélyben egy kalangya rozspan vagy zabban 25—25 kéve van és a székelyek jövedelmüknek körülbelül 25 százalékát voltak kénytelenek ide áldozni.

Midőn aztán bekövetkezett az elnyomatás korszaka, megfélekedtek az 1848-as törvényekről és míg az 1858-ik évi szeptember 15-én kelt pátenssel a szászok dézsmáját megváltották, addig az akkori kormány, mivel nem a magyar országgyűlés határozott ebben a kérdésben, a székelyföldi római katolikus és evangélikus református egyházakról nem gondoskodott, a székelyekkel szemben teljesen szűkkeblűen, mondhatnám teljes rosszakarrattal járt el. Az erdélyi római katolikus státus már korábban belátta, hogy a nép rohamos elszegényedése mellett épen a leginkább veszedelemben forgó helyeken, ott, a Székelyföldön, az erdélyi római katolikus tanítószág megélhetése és működése kockára van téve és az 1902 évben egy előterjesztést is tett a magyar kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterhez és a pénzügyminiszterhez, melyet később megismételt a belügyminiszternél.

Ujabbán ezt a kérdést 1905-ben ismét felvetette, sürgetvén a kepe

rendezését, vagyis államköltségen való megváltását. Tudomásom szerint 1906-ban is egy újabb nagy szabású előterjesztéssel fordult az erdélyi státus a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszteriumhoz, hogy egyszer végre valahára ezt a nehéz kérdést megoldják és rendezzék. Tette ezt annál is inkább, mert sajnalattal kellett tapasztalunk azt, hogy a kepezetés napról napra sokkal nehezebb körülmények között a lakosságnak sokkal több gondot okozs napról napra sokkal több kellemetlenséggel jár. Tessék csak, t. ház, elképzelni azt, hogy mennyi nehézséggel jár annak a tanítónak, kántortanítónak beszédni az ő kepezését. Van neki, mondjuk, körülbelül 5—600 kepező híve, a kiktől kévéként és fillérenként kell beszédnie nap-nap után az ő fizetését. Rendesen külön fizetik a rozstól külön a zabot, külön azokat a filléreket és külön a fát; a mellett végig kell hallgatnia azoknak zsörtölődését, panaszát, akárhányszor átkozódását, a mely illeti ugy ezeket a szegény tanítókat, kántorokat, mint a lelkeszt és i leti a rektifikáló egyházi bizottságot is.

Még talán elviselhető volna ez, hogyha ilyen módon az a szegény tanító, kántortanító hozzájutna a fizetéséhez; de a legtöbb esetben nem is tud hozzájutni, a legtöbb esetben olyan nehézségekbe ütközik annak behajtása, hogy majdnem lehetetlen. S elvégre ma már a mi székely atyánkfiai nagyot változtak, különösen a mióta idegen elemek kezdtek oda beözönlenni; új morál kezd közzöttük is elterjedni a külső erőszak hatása alatt, új morál, amely szerint akadnak már olyanok, a kik nem tartják már bűnnek, hogyha a tudatlanabbak a náluk okosabbakat valami módon meg tudják károsítani az ilyen fizetéseknel.

S most már tessék elképzelni azt, hogy milyen nehézségekbe ütközik az iskolafentartóknak az, hogy behajtsák ezen jövedelmet. Igaz, hogy benne van a 7. §-ban az, hogy „Ha az iskolafentartó a tanító természetben járandóságát nem szolgáltatná a megszabott módon ki, vagy az a termés az átlagos minőségnek meg nem felelne, akkor a termés helyett annak értékét köteles fizetni.” De honnan fizesse azt az iskolafentartó? Az iskola pénztárából? Az rendesen üres.

A legtöbb esetben nagyon csekély alapítvány van mindenütt. Vagy talán a község pénztárából? Kérem szeretettel, nálunk 100—150 százalékos pótdalokkal dolgoznak a községek, a községi pénztár tehát üres, onnan behajtani nem lehet. S most az a szegény tanító, kántortanító meg panaszra a közigazgatáshoz. Akár nyer, akár veszít, mindig veszít, mert ha nyer is, elveszíti községének szeretetét és bizalmát, kellemetlenségek, nehézségek támadnak rá nézve. S még a legtöbb esetben mi történik? Az a szegény tanító vagy kántortanító, mondjuk, mint a közelmúltban is történt, hazafias álláspontra helyezkedik s mondjuk: függetlenségi érzelmeket vall. Megtagadja a közigazgatás e miatt a kepezését s az a szegény kántortanító nem tud hozzájutni illetményéhez. S ha nem jár az ember lépten nyomon a közigazgatási tisztviselőknél kedvébe, elkezdve az alispántól végig, megtagadják a behajtást; sőt még tudok arra is esetet, hogy felülről kapott nyomást a községi előjáróság, hogy ennek vagy annak a papnak, tanítónak, kántornak fizetését ne hajtsa be, hogy ezáltal a derekát betörjék.

Buza Barna: Ez volt a szabad-
elvű igazság!

Török Ferenc: Vagy perlekedjék tovább az a tanító? Mi lesz ennek az eredménye? Az, hogy annyira elfogják keseríteni saját községében, hogy kezébe veszi a vándorbotot, egy képzelt jobb községbe költ, ahol, ha újból olyan érzésű, hazafias érzésű tanító lesz,

mint volt a múltban, akkor újra kezdi az élet kálváriáját.

Ezért én jórészt — boesánatot kérek a kifejezésért — csak írott malasztanak tartom a törvényjavaslat 7. §-át, mert ez nem fog segíteni ezen a nehézségeken. Mert akkor, a mikor a legutolsó hivataliszolga is nyugtára veszi fel a fizetését, mondjuk havonta, mi nem engedhetjük, hogy azok, a kik az iskolában kénytelenek lenni napestig, hogy azokat a szegény gyermekeket tanítsák, minden koppantásra kijöjjenek onnan és ugy vegyék el azt a néhány fillért azoktól a zsörtölődő hivatól, hogy maguknak szerény megélhetésüket biztosítsák; ez talán mégsem helyes.

Igaz, itt-ott még most is vannak községek, a hol a kepe sokkal jobban jövedelmez, mint a pénzbeli megváltás; de ilyen hely csak nagyon kevés van és épen azért olyan világításba helyezni ezt a keperendszert nem szabad, hogy annak fénye azt az igazságot, a melyet előadni voltam bátor, eltakarja a mi szemünk elől.

Természetesen könnyen megtehetnők, hogy — mondjuk — egy új szakaszt iktatnánk be ebbe a törvényjavaslatba, pl. a következő módon (olvassa): „Az 1848: XIII. t. c. és ugyanazon évi erdélyi VI t. c. 5 §-a értelmében a székelyföldi kepe államilag megváltandó.” Mivel azonban én nem vagyok abban a szerencsés helyzetben, hogy ismerjem a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ebbeli felfogását és esetleges terveit, határozati javaslatot nem szándékoztam benyújtani. De azért mély tisztelettel kérem, sziveskedjék a kepe megváltására vonatkozólag törvénytervezetet készíteni, hogy milyen módokat mellett, erre nézve én nem adhatok utasítást, de elvégre mint székelyföldi ember talán némi tekintetben szolgálatot tehetnék. Én a dolgot egész nyugodt lélekkel rábízom a miniszter ur államférfiúi bölcseségére, csupán csak egynéhány körvonalat jelzek, a melyek közt a kepe megváltás mozoghat.

Először is méltóztassék tekintetbe venni, hogy mi erdélyiek régóta örülünk az autonómiai szervezetnek. Régi évszázados autonómiánk van, a melynek keretében fennmaradtunk mi és fentartottuk azt az autonómiát, a melyet érintetlenül akarunk hátrahagyni a késő nemzedékekre. Ha elszegényedtünk, ha megfogyatkoztunk, ha ma már nem tudjuk el tartani tanítóinkat és kántortanítóinkat, ez nem a mi hibánk, mert a mi filléreink és véreppjeink oda hullottak a haza oltárára, épen azért nem mentek kárba. Tehát a mi szegénységünket nem lehet felhasználni arra, hogy jogainkat ebben a tekintetben bármilyen módon is korlátozni engedjük. Nekünk erdélyieknek továbbra is hitvallásos iskolák kellenek, mert hitvallásos iskoláinkban látjuk a jövődőt, azokban látjuk összes reményeinket. Épen azért igazságtalannak tartanám azt, hogy akár melyik magyar hazafias egyházzal szemben más módon banna el az az új törvényjavaslat, mert hiszen minden hazafias egyház papjai megtették a múltban azt, hogy ha másképen nem tudtak tanítókat szerezni és látták, hogy nekik érdemes, tehetséges béresük vagy kocsisuk van, inkább azt tanították ki, hogy azután annak felhasználásával azoknak a gyermekeknek lelkébe beleoltsák a hazaszeretetet és a faji érzést.

Vegye tekintetbe másodsor azt, hogy ott Erdélyben, a mig a kepe megváltás a székelyeknek nem sikerült, addig sikerült a szászok dézmájának megváltása; pedig a szászok sokkal kedvezőbb viszonyok közt vannak, sokkal kövérebb, termékenyebb vidéken élnek, mig a székelyek visszaszorultak a hegyekbe, mert hiszen védekezniök kellett annyi ellenséggel szemben.

Méltóztassék tekintetbe venni, hogy mi ott Erdélyben mindig őrtállók

voltunk, mindig őrséget képeztünk ott a végbástyán és mi hozzászoktunk egy különös szabadsághoz; mi nem tudunk arra gondolni se, hogy akár egyházi, akár pedig politikai tekintetben jármotakasszanak a nyakunkra. 1848-ban sokat veszítettünk, semmit sem nyertünk mi székelyek; mikor magyar véreink jogokhoz jutottak, mi csak jogokat veszítettünk és megis t. ház, ott a Székelyföldön 67-es palánta nem tudott soha gyökeret verni, a 48-as elvek virulnak ott és ha sikerült is erőszakkal elültetni a 67-es palántát, azt az első fuvalom mielőbb elperzselte.

Elnök: Kérem a képviselő urat, méltóztassék a tárgyhöz szólni.

Török Ferenc: T képviselőház! Én azonban nem akarok erre vonatkozólag javaslatot előterjeszteni, hanem igen kérem a t. kultuszminiszter urat, kegyeskedjék az elmondottakat megfontolás tárgyává tenni és alkalomadtán egy javaslatot készíteni, hogy végre a székelyföldi kepe meg legyen váltva, hogy a székely nép végre megszabaduljon ezen teherrel és hogy tanítóink és kántortanítóink működésükben akadályozva ne legyenek.

Különben elfogadom a javaslatot ugy, a hogy van. (Élénk helyeslés és éljenzés a bal- és a szélsőbal dalon.)

Apponyi Albert gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter: T képviselőház! Csak röviden akarok nyilatkozni a most, ebben a vitában felhozottakra nézve. (Halljuk! Halljuk!)

A mi a székely kepe ügyét illeti, hát csak némileg kibővíve ismételhetem, a mit a költségvetési vita alkalmával erre vonatkozólag mondtam; kibővíve azzal, hogy már megindítottam a tárgyalásokat az igazságügyminiszter ural, a kinek e kérdés jogi alapjának tisztázása szempontjából a dologhoz hozzászólása van; tehát már a cselekvést legalább megkezdtük. (Általános helyeslés.) Különben t. képviselőtársam maga is mondja, hogy ez nehéz kérdés. Bizony nem kevés meglehetősen kérdés nyomja most vállaimat, de rajtam nem fog mulni, hogy ezen valóban égető kérdésnek megoldása lehetővé tétessék a lehető legrövidebb idő alatt. (Élénk helyeslés a jobb- és a baloldalon.)

Az alispáni jelentés

Udvarhelyvármegye közigazgatási állapotáról.

Legutóbbi lapunk zárta kor vettük az alispáni jelentést, Udvarhely vármegye közigazgatási állapotáról az 1906. évben és így csak most boesáthatunk, annak — bár rövid, — de tárgyilagos elbírálásába.

Az e hó 29-én tartandó törvényhatósági bizottsági rendes vármegyei közgyűlés elé terjesztendő alispáni jelentés mindenek előtt azt tanúsítja, hogy Dr Damokos Andor alispán ritka csoportosító képességgel, nagy szakavatottsággal, e mellett határozott széles látkörrel és valódi ügyszeretettel konstruálta meg ezt a nagy és nehéz munkát, mely a vármegyei közigazgatásnak egy évi tevékenységét, valamint annak a jövőre is átható vezéreszméit tárja egész világossággal a közvélemény szemei elé.

A közvélemény megismerkedhetik az alispánnak a közjóért folytatott komoly és céltudatos munkásságával és meggyőződhetik a közigazgatás minden ágára kiterjedő, feltétlen elismerést követelő, nem mindennapi adminisztratív képességéről.

A 66 oldalra terjedő jelentés, — melynek részletesebb ismertetésére lapunk szűk kerete miatt — nem terjeszkedhetünk ki, első sorban a multnak a jelen állapotokkal való összehasonlításával foglalkozik; hangsúlyozza az alkotmányvédelemben elért győzelmünket, különösen kiemelve: hogy a vészes felhők elvonultával, vármegyénkben is helyreállott a csend és nyugalom és a mult személyes harcok, éles ellen-

tétek elsimulása után egyesültünk mindannyian, hogy megnyerjük az összetartásban levő erőt.

Nagy melegséggel emlékezik meg Ugron Ákos főispán ünnepélyes beiktatásáról, melyen az ujonnan kinevezett főispán személye iránti szeretet és bizalom oly impozáns módon nyilvánult meg.

Részletes pontossággal és nagy szakismerettel számol be a törvényhatósági ügyek és a megyei háztartás eredményeiről; majd ügyesen és világosan csoportosítja az egyes szakminiszteriumokhoz tartozó és azokkal szoros kapcsolatban levő megyei és városi ügyeket.

Az egész jelentés a maga egészében hű és tárgyilagos tájékoztatást nyújt a múltból és kijelöli a jövőben követendő irányt, a kitzűött célok eléréséhez. Meggyőződhetünk belőle, hogy tisztviselőink állásaikat nemcsak külső reprezentálásra, de öntudatos, komoly és hasznos munkálkodásra fordítják és kötelességeiket a közjó érdekében lelkesedéssel és hivatottsággal s a legpontosabban teljesítik.

KÜLONFELEK.

Hihetetlen hírek.

Mondják: hogy a képviselőház keddi ülésén egy udvarhelymegyei képviselőt is láttak;

mondják: hogy a kedvezőbb idő beálltával városunk főterét és utcáit is mind tisztára söprik;

mondják: hogy a kőkereszthez vezető nagyforgalmu rozszant hidat legközelebb kijavítatják;

mondják: hogy a Tóutca összes lakóit hatóságilag baleset ellen bizosítják;

mondják: hogy már alkudoznak a téglára, a melyből az új városházat felepitik;

mondják: hogy a Batthyány-téren álló, két dísztelen alkotmányt, a régi városházat és a csizmadia áruházaat pünkösdre újra meszelik;

mondják: hogy a Vár-utcában új tyukszemgyárat létesítenek.

E hírek valódiságáért nem vállal felelősséget — a szerkesztőség.

— **Hazaárulók** című vezércikkünket, mely lapunk mult heti csütörtöki számában jelent meg, a Sepsiszentgyörgyön megjelenő „Független Székelység” vasárnapi számában szóról-szóra átvette és leközi. Az összes székelyföldi lapokat figyelemmel kísérve, azon örvendetes meggyőződésre jutottunk, hogy lapunk irányát és tartalmát mindenhol tisztelettel fogadják és az általunk időszakonként felvetett eszmék szélesebb körökben is termékeny talajra találnak és mindig megbízható helyről nyert értesüléseinket székely lap-társaink is szívesen átveszik. Ez korántsem akar gáncs vagy szemrehányás lenni, sőt inkább collegiális rokonszenvvel örvendünk, ha komoly munkálkodásunkat nemcsak olvasóink és városunk közönsége, de kedves lap-társaink is megtisztelő elismerésükkel kitüntetik.

— **Székely küldöttség.** Az erdőtörvény revíziója érdekében menesztendő küldöttségbe újabban Homoródjánosfalva község előjárósága Benedek Mózes és ifj. László Mózes képviselőket jelentette be. Nagyon keservesen vajudik ez a küldöttségi ügy, mert bármennyit dolgozunk és bármennyit buzdítunk is, az érdekeltektől közbirtokosságok nem mozdulnak és még mindig késlekednek küldötteik bejelentésével, pedig most már csakugyan itt lenne az idő, hogy kivánságaiknak ozzel az impozáns megnyilatkozással érvényt szerezni megkísérleljék. Kérjük tehát azon közbirtokosságokat, melyek eddig küldötteiket nem jelentették be, hogy e mulasztásukat sürgősen pótolják, mert egyszerre majd a képviselőházban előrántják az ügyet és akkor ismét róluk, de nélkülök határoznak.

— **Konfirmációi emlék könyv** unitáriusok számára, az egyház összefoglalt történetével, illusztrálva. Irta Demeter Dénes karácsonfalvi pap. Kapható Betegh Pál és Tarsa könyvkereskedésében, Kossuth-utca 31. sz.

— **Városi közgyűlés.** Ma, csütörtökön, a tanácsház termében, délután 3 órakor rendkívüli városi közgyűlés tartatik.

— **Erdélyrészi vásárok.** Csütörtökön április hó 25-én Bethlenszentmiklós, Feketehalom, Jakabfalva, Lekenő; 27-én Szepsiszentgyörgy; 28-án Homoródoklánd, Kiskapus, Szásznapas, Szentlászló, 29-én Egerbegy (Nagyküllömege), Kolozsmónostor, Szamosujvár; 30-án Ósika; május 1-én Alsójára, Alsószuk, Dicsőszentmárton, Gyergyóditró, Kászonaliz, Mezőbánd, Teke; 2-án Abrudbánya, Kovászna, Maroskece, Nagyilonda; 3-án Csernátfalu, Csikbánkfalva, Csikesekefalva, Csikszentmárton, Köszvényes, Lupsa, Nagyszeben.

— **Bérmálási anyakönyv,** cédulák és az előkészítéshez szükséges füzetek kaphatók Betegh Pál és Tarsa könyv-, papír-, író- és rajzszekereskedésében Székelyudvarhelyt.

— **Ha mi szászok volnánk.** Egy Segesvárt megjelenő német lapból arról értesülünk, hogy Segesvár május hó 1-től csendőrszárnyparancsnokságot kap, melynek parancsnokságát egy régibb csendőrfőhadnagy veszi át, ki mellé még egy hadnagyot is vezényelnek; az ottani őrsparancsnokságot egy őrmesterrel, egy szakaszvezetővel és két irodai al-tiszttel szaporítják. A szárnyparancsnokságnak Székelyudvarhelyre való helyezését közigazg. bizottságunk már többször kérelmezte — eredménytelenül. Persze, ha mi is szászok volnánk, ránk is kegyesen mosolyogna az a fényes napsugár, mely Brassót és Segesvárt a mi hátrányunkra, minden téren és vonalon előnyökben részesíti, de fájdalom, mi csak magyarok vagyunk és a hatalom képviselőinek kegyében csak akkor sütkérezhetünk, a midőn a haza és alkotmány védelmében némi hasznunkat kívánják venni.

— **Helyreállított közlekedés.** A Fiátfalva felé vezető Küküllő hid javítási munkálatai annyira előhaladtak, hogy a közlekedés már fogatokkal is lehetséges.

— **Erdőéges.** Nagygalambfalva község határában levő „Váralja” nevű véderdőt f. hó 7-én az ott legeltető juhász fiuk gondatlanságból meggyújtották. A tűz mintegy másfél holdnyi területen a facsemetékben száz koronát meghaladó kárt okozott.

— **A függetlenségi párt** e hó 22-én rendes heti értekezletet tartott, a melyen előbb Kossuth Ferenc, majd később Batthyány Tivadar gróf elnökölt. Az értekezlet folyamán Dr. Nagy György képviselő kijelentette, hogy a „Lupta” című román lap ellen, a mely őt azzal rágalmazta meg, hogy a képviselőház karzatán a román nőket megsértette, feljelentést tett. Bejelentette továbbá, hogy a budapesti egyetem román tanszékén elkövetett visszaélések dolgában közlebről meg fogja interpellálni a minisztert. Ugyancsak interpellációt jelentett be Horváth Gyula, a hadügy-miniszterhez, a póttartalékosok kártalanítási összegeinek késedelmes kitalálása miatt. Az értekezlet Ugron Gábor indítványára tárgyalta a tanítói javaslatnak a Házban még részletes tárgyalás alá nem került szakaszait.

— **Darányi javaslatán** a képviselőház földmivelésügyi bizottsága folyó hó 22-én tartott ülésében jelentékeny módosításokat tett, melyeket Darányi miniszternek egy nyilatkozata előzött meg; a miniszter jelezte, hogy a törvényjavaslatnak több fontos szakaszát, nevezetesen a büntető rendelkezéseket lényegesen enyhíteni és mérsékelni szándékozik. Ehhez képest a bizottság elfogadta Návay indítványát, mely kimondja, hogy a

rendbíróság egészen eltöröltetik és hogy a gazda és cseléd közt fölmerülhető sértések bírói megítélés tárgyai lehessenek.

— **Meghosszabbított ülések.** A képviselőház keddtől fogva egy órával meghosszabbította üléseit, hogy a tanítói javaslatokat minél előbb le tárgyalhassa; a meghosszabbítás azért vált szükségessé, mert a részletes vita, minden igazi ok nélkül hosszúra nyult a nemzetiségi képviselők erőszakos felszólalásai által. A képviselő urak pedig felháborító részvétlenséggel maradnak el az ülésekről, mintha csak arra kaptak volna választóiktól megbízást, hogy az ország sok száz milliós kiadását, néhány száz ezressel ők is megterheljék.

— **Honvéd bakancsok.** A honvédelmi miniszter Koles Gábor és társai sepsiszentgyörgyi iparosoknak a m. kir. honvéd ruhatár számára készített bakancsokért 6165 koronát utalt ki az adóhivatalnál. Ez elég szép kereset, kivált ha az iparos ezt egy összegben kapja kézhez és vele sorsának mindjárt kedvezőbb fordulatot adhat. Buzdításul szolgálhatna ez megyénk és városunk kisiparosainak is, hogy vállalkozzanak minél többen az ilyen tömegmunkára, mely megteremthetné számukra az anyagi jólétet.

— **A helybeli unitárius egyházközség** harang alapja javára az egyházi előjáróság az alábbi kegyes adományokat vette és halás köszönettel nyugtázza: Id. Szakács Károlyne és Mátéffy Domokosné gyűjtő ivén: Id. Szakács Károly és neje Gálffy Mária, Mátéffy Domokosné, özv. Török Pálné, János Gyuláné, Dr. Egyed Balázs, özv. Sándor Lajosné, Klein Zsigmond 10—10 K. Kovácsy Albertné, Becsek Aladárné 6—6 K. Vajda Ferenc, Biró István tanár, Vajda Lajos 5—5 K. Dr. Révffy Zoltanné, Teichner Jakabné 4—4 K. Ozt. Boros Károlyné, Nosz Gusztáv 3—3 K. Bod Károlyné, Csanády Zalánné özv. Soó Rezsóné, Finkér Lászlóné, Sövérené, Rösler Károlyné, Dézsy Antalné, N. N. Haberstumpf Károlyné, Bagossy Béláné, Maráth Józsefné, özv. Dr. Kovács Mórné, Gyertyánossy Károlyné, 2—2 K. Bartos Ferenc, Glatz Károlyné, Török, Szántó Lajosné, Nagy Lajos, özv. Gyarmathy Sándorné, Bodor Mihály 1—1 K. Jakab Lajos 20 f. Együtt 144 K 20 f.

— **A vasutasok fizetésrendezésére** vonatkozólag Sztérényi József keresk. államtitkár a következő nyilatkozatot tette: „Mi álljuk a szavunkat. Igéretünket beváltjuk és a fizetésrendezés törvényjavaslatát e hó végén, de legkésőbb május hó első hetében a képviselőházhoz beterjesztjük. Nem akarok elébe vágni a nagy fontosságú dolognak, de minden jogos és méltányos kívánság kielégítést fog nyerni. Minden ezzel ellentétes híresztelések és kombinációk rossz indulatu kohlományok.

— **Az abásfalvi községi képviselőtestület** f. hó 21-én tartott gyűlésében üdvös határozatot hozott. Kiss Mózes tanító és Gáspár Albert körjegyző indítványára egyhangulag kimondta, hogy ezután szombat este 9 órától hétfő reggelig a községben levő kocsmákat zárva kell tartani. Boldog község, melynek ilyen derék képviselőtestülete van. Abásfalva különben megmutatta az utóbbi időben, hogy haladni akar s ezen határozatával is bizonyosságot tett a képviselőtestületéről arról, hogy a község jóléte és előhaladása lebeg szeme előtt. Gratulálunk a derék vezetőknek.

— **A koronázás évfordulója.** Ez év június havában lesz negyven esztendeje, hogy a királyt megkoronázták; az évfordulót ő felsége Budapestben tölti és mint hírlík, egész se-reg kitüntetéssel lepi meg Magyarországot.

— **A rendezett tanácsú városok** országgyűlési képviselői e hó 25-én,

délután 4 órakor, az Országháza delegációs termében értekezletet tartanak, melyen a rendezett tanácsú városok sulyos anyagi helyzetét és az állami segítséget tárgyalják. (Vajjon e nagyon fontos ügyben ki fogja majd városunkat az értekezleten képviselni?)

— **A pálinka.** Bözödújfalú községben Varga András nevű lakos a kocsmában bepálinkázott és a szintén ott pálinkázó Ötvös Samut rövid szóváltás után felpofozta; Ötvös erre hirtelen fölbuzdulásában kirántotta a bicskáját és Varga Andrást több helyen vésztélyesen megszúrkálta. Az ügy folytatása a bíróságnál következik.

— **Alkoholelles mozgalom.** Lövéte község képviselőtestülete határozta el legújában a kocsmák vasárnapi zárvatartását. A legnagyobb elismerés illeti a járási főszolgabíró, ki ez üdvös és nemes törekvésének a járása egész területén levő községek képviselőtestületeit meg akarja nyerni és nem kisebb elismerés jár ki azon képviselőtestületeknek, melyek a községek erkölcsi nivójának emelésére ez üdvös mozgalomhoz csatlakoznak.

— **Kitüntetés.** Abásfalva községben f. hó 21-én szép ünnepély folyt le. Ugyanis ekkor adta ki Gáspár Albert körjegyző Benedek Máriának, a Székelyegyesület 40 korona pénzt jutalmát és elismerő oklevelét, melyet azért nyert, hogy szülőföldjéről el nem távozva becsületes, szorgalmas és kifogástalan magaviselettel szolgált. Az ünnepély bevezető része a templomban folyt le, hol Kiss Mózes helyettes lelkes mondott alkalmi beszédet a haza és szülőföld szeretetéről és a becsületes kenyérkeresetről. Innen a nép a község házához ment, hol Gáspár körjegyző talpraesett beszéddel üdvözölte a munkás cselédet és a jutalmat átadta. A kitüntetett meghatva mondott értekezletet.

— **A helybeli fogyasztási és értékesítő szövetkezet igazgatósága** f. hó 25-én d. u. 5 órakor az üzlet helyiségben gyűlést tart.

— **A képviselőház közgazdasági bizottsága.** szombaton délután Batthyány Tivadar gróf elnöklésével ülést tartott, amelyen az autonóm vámtarifa tárgyalta. Az ülésen részt vettek: Wekerle Sándor miniszterelnök, Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter, Darányi Ignác földmivelési miniszter, Sztérényi József és Mezőssy Béla államtitkárak, Ottlik Iván miniszteri tanácsos és Róth Lóránt miniszteri osztálytanácsos. Nehány apróbb elnöki bejelentés után, rátért a bizottság az autonóm vámtarifa részletes tárgyalására. Nagy figyelem és érdeklődés mellett szólt föl Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter és ezeket a kijelentéseket tette: Március végéig a kézzelfogható igyekezet ellenére sem sikerült a számos és komoly kérdést eldönteni; és a kormány, amely teljes tudatában van köteletségének, felelősségének és annak, hogy mit vár tőle a képviselőház és a nemzet többsége, nem ragaszkodhatott mereven a bizottságban bejelentett határidőhöz, mert meggyőződött arról, hogy az osztrák kormányt nem halogatási szándék vezeti, sőt, hogy meg van a jó szándék a kiegyezés létrehozni. A többször ismételt hosszú tárgyalások alatt több fontos pontban közeledés jött létre, mely közeledés azonban természetesen az egész komplexumnak részét teszi s ehhez van kapcsolva. Mindenesetre jóval több a valószínűség a megegyezésre ma, mint volt, midőn e bizottság utoljára ülésezett. Ha tehát ma mégis a magyar általános önálló vámtarifa tárgyalásához a kormány is hozzájárul, ezzel nem azt akarja jelezni, hogy a kiegyezés létrejöttéhez fűzhető reménysek meghiusultak, sőt ellenkezőleg azt, hogy a reménysek növekedtek. Magukra a tárgyalásokra

nézve nagyon keveset mondhatok, de annyit a képviselőház és a nemzet igen nagy többségének megnyugtatóra tudathatok, hogy a tárgyalások a vámszerződés alapján, tehát Magyarország közgazdasági önállósága alapján folynak. A tényleges vámszerződés 1915, illetve 17-ig nem lesz lehetséges, mert az elődeink által a törvény tilalma ellenére megkötött, de tényleg életbelépett és vissza nem csinálható szerződések a vámszedést lehetetlenné teszik. Azonban 1915., illetve 17-en túl a magyar kormány álláspontja szerint vámsorompóknak kell lenni, melyeken nemcsak az osztrák, de az idegen áruk is megvámoltatnak. Az osztrák kormány sem látszik idegenkedni az eszmétől, de természetesen a részletekre nézve igen sok megállapítani való van, ami felett létrejöhet, de meg is törhet a kiegyezés. A kormány álláspontja az, hogy 1915-ön, illetve 1917-en túl a vámsorompók föllállítását és a közgazdasági függetlenség törvényes megvalósítását, jóval többel, mint kölcsönös nyilatkozattal kell biztosítani, mert nem tudható, milyenek lesznek akkor a kormányok és a többségek, ugy Magyarországon, mint Ausztriában. A kormány úgy érzi, hogy bűn lenne az ország számára nem biztosítani föltétlenül a mai viszonyok közt mindazt, ami, ha későbbre hagyatnék, teljes bizonytalanságban lenne és az eseményeknek előre nem látható fejlődésétől függne. Ami a más államokkal kötendő szerződéseket illeti, ezeknél szinte kifejezésre kell, hogy jusson a két állam önállósága. A kormány reméli, hogy a bizottság át lesz hatva annak tudatától, hogy a magyar vámtarifa a külállamokkal kötött szerződések alapját képező vámtarifával teljesen azonos lévén, az változtatás alá egyoldalulag nem eshetik. Kossuth kijelentéseit a bizottság lelkes éljenzéssel fogadta. Laehne Hugó előadó: Miután Ausztriában azt állítják, hogy a bizottság nem veszi komolyan a dolgát, indítványozza, hogy en bloc fogadják el. A bizottság többek hozzájárulása után az előadó indítványát egyhangulag elfogadta, Kossuth Ferenc fölvilágosításait helyesléssel tudomásul vette és ezzel az ülés véget ért.

— **A mai osztrák helyi „Szabadság”** május-hó 1-étől kezdve Erdély legnagyobb lapja lesz. E naptól kezdve naponként legkevesebb 8 oldal terjedelemben jelenik meg saját rotációs gépjén való nyomással. A lap a vármegyei függetlenségi és 48-as párt hivatalos lapja, mely pártnak élén Déry Zoltán államtitkár, Bethlen István gróf, Gál Sándor, Filep Albert és Urmánczy Nándor országgyűlési képviselők állanak, kiknek neve kész garanciát nyújt a lap irányára. A „Szabadság” megnagyobbítását különösen az egyre nagyobb arányokat öltő erdélyi nemzetiségi és a székelykérdés tette szükségessé. Föl fogja ölelni tehát e kérdést a maga teljességében és bátor szószólója és irányítója lesz az erdélyi magyarságnak; erős harcosa a pusztulásnak indult székelység ügyének. Politikai és más természetű cikkeit az ország legnevesebb írói írják: Kaas Ivor báró, Batthyány Tivadar gróf, Jancsó Benedek, Sümegi Vilmos, Nagy György, Irsai József írók és politikusok és a fenn felsorolt pártvezérek nevei annyira ismeretesek a magyar publicistikában és közéletben, hogy nevük kész programot, munkálkodásuk biztos sikert jelent. Méltó lesz tehát a „Szabadság” arra, hogy Erdély magyar társadalmát támogatásában részesítse.

— **Népgyűlés Kolozsvárt.** Impozáns volt az a népgyűlés, melyen Kolozsvár város hazafias közönsége megnyilatkozott az egységes nemzeti állam kiépítése már égetővé vált kérdése mellett.

Ezer és ezer szív egyszerre dobant meg és egy gondolatban forr-

tak össze a lelkek: kell, hogy ur legyen e hazában, a magyar.

Tizenegy órára volt hirdetve a népgyűlés, de már 10 óra után nagy tömeg lepte el a Tornavivoda tagas udvarát. Közel négy ezer főre tehető a népgyűlésen megjelentek száma.

Az erdélyrészi képviselők közül megjelentek a népgyűlésen: Bethlen István gróf, Bethlen Pál gróf, Zakariás János, Szereday Aladár, Ferenczy Géza, Ráth Endre, Bene István, Tutsek Sándor dr., Kecskeméthy István.

Török István nyitotta meg a népgyűlést, mely után Bethlen István gróf emelkedett szólásra.

Közel félórás nagyhatású beszédében vázolta az erdélyi románság elhatalmaskodásának okait. Reámutatott a magyar nemtörődömségre és komoly akcióba lépésre buzdítva az erdélyi magyarságot, végül a következő határozati javaslatot nyújtotta be:

1. Örömmel üdvözli a népgyűlés a kormányt az üdvös tanítói törvényjavaslatért.

2. Megkéri az erdélyrészi képviselőket, hogy a törvényjavaslatban több szükséges módosítást keresztyűvitelét nem csak maguk segítségük elé, de tekintettel Erdélyre, nyerjék meg annak az egész parlamentet.

3. A népgyűlés reményességét fejezi ki, hogy a népoktatás ingyenessé tétele iránt a kormány minden áldozatot meg fog tenni a magyar nyelv biztosításáért.

4. Követeli a tanítóképezdek államosítását.

5. Követeli, hogy az izgatók ellen a legszigorúbban járjon el a kormány.

6. Szorgalmazza, hogy a megtévesztettek meghódítassanak a magyar államnak.

7. Felszólítja az összes erdélyi városokat, hogy hasonlóan a kolozsvári megnyilatkozáshoz, rendezzenek a nép felvilágosítására népgyűléseket. Utána Ferenczy Géza országgyűlési képviselő beszélt és pótlólag kéri a Bethlen István gróf javaslatához hozzácsatolni a következő határozati javaslatát:

«Kimondja a népgyűlés, hogy a görög keleti és görög katolikus vallásuk sérelmét nemzeti sérelemnek minősíti és kívánja görög keleti magyar püspökség felállítását.»

A népgyűlés elfogadta Bethlen István gróf határozati javaslatát a Ferenczy Géza módosításával.

Gsászárfürdő

Budapest, Nyári és téli gyógyhely a magyar irgalmasrend tulajdona. Elsőrangú kén- és szulfid gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő kényelmes iszapfürdők, uszodák, török-, kő- és márványfürdők; hőlégszénsavas- és villamosvízfürdők. Ivó- és belégzési kúra. 200 kényelmes lakosztály. Szolid kezelés, jutányos árak. Prospektust ingyen és bérmentve küld.

Az Igazgatóság.

KÖZGAZDASÁG.

Az udvarhelyvárm. Gazd. Egyesületől.

Meghívó.

A gazdasági egyesület választmányára f. hó 27-én szombaton d. e. 11 órakor a vármegyeház kistermében rendkívüli ülést tart, melyre a választmány tagjai meghívotnak.

Tárgysorozat.

1. Székelyudvarhely város és Csekefalva község kérése piróstarka bika beszerzése iránt.

2. Folyó ügyek.

Székelyudvarhely, 1907. ápr. 24.

Az elnökség.

SZERKESZTŐI IZENETEK.

K. H. I. Budapest. Miután már megelőzőleg a „Székely-Hírlapban” egész terjedelmében megjelent, nem tartottuk célszerűnek lapunkban is közölni. Ha jövőben az elsőséggel megtisztel, örömmel és köszönettel fogadom szíves munkálkodását.

Dr. N. Gy. képviselő Budapest. Megkaptad-e leveleimet? Mért nem válaszolsz? „A kötelességteljesítést” átvehetem-e? Szívvel üdvözöllek.

Gyergyódittróba. Tudósítását nagyon megköszönjük, mikor már aktualitását veszítette. Máskor mindjárt az események megtörténte után, szívesen és köszönettel közöljük.

Kiadja: Betegh Pál és Társa újságkiadó intézete.

149-907. szám vhtó.

ÁRVERÉSI HIRDETmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhír é teszi, hogy a kézdivásárhelyi kir. járásbírósnak 1907. évi 1334. számú végzése következtében Dr. Debreczy Béla ügyvéd által képviselt baróthi takarékpénztár javára Bodor Lőrinc és társai homoródalmási lakosok ellen 600 K s jár. erejéig 1907. évi március hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2187 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: I. Bodor Lőrincnél 2 ló, 2 lóhám, 2 szekér és 5-14 t. a. 1 ingóságok. II. Barra Sándornál 2 ökör és 2 ló III. Antonya József Istvánnál 2 ló 2 borju és 1 lószekér nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az oklándi kir. járásbírósnak 1907. évi V. 952 számú végzése folytán 600 K tőkekövetelés, ennek 1907. évi január hó 18 napjától járó 6 százalékos kamatai, $\frac{1}{3}$ százalékos váltódíj és eddig összesen 157 korona 32 fillérben bíróságon már megállapított költségek erejéig Homoródalmáson alpereseknél leendő eszközésére 1907. évi május hó 4-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy

az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az előtervezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatják és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklánd 1907. április 17-én.

POLLÁK IGNÁC,
kir. bír. végrehajtó.

308-907. kig. sz.

Hirdetmény.

Székelyudvarhely város tanácsa közhírré teszi, miszerint a sétatéri pavillont folyó évi április 25-én d. e. 10 órakor a városi tanács nagytermében megtartandó nyilvános árverésen bérbeadja.

Székelyudvarhely város tanácsa 1907. április 17.

Gotthárd, polgármester.

Egy nagy butorozatlan szoba kis előszobával Kosuth-utca 130-ik szám alatt havonta 10 koronáért kiadó.

BOR!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél

a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

pótléka

egy régiónak bizonyult háziszser, mely már több mint 37 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult közzvényél, csúznál és meghűléseknél, bedörzsolésképpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevételekor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjegyvel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K-80, K1.40 és K2.- és úgyszólván minden gyógyszerertárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerertára az „Arany oroszlánhoz”,

Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.
Mindennapi szétküldés.

Óriási siker!

„Antinicotin”
szivarka hüvely
= szivar dobozokban. =

Kicsiny üzlet, kicsiny haszon, nagy forgalom.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség és igen tisztelt megrendelőim szíves tudomására adni, hogy üzletemben

Kossuth Lajos utca 6. szám

alatt divatszövet-raktárt rendeztem be.

Ezton vagyok bátor a nagyérdemű közönség és igen tisztelt megrendelőim becses pártfogását kérni. **Munka-termem Székelyudvarhelyt, Kosuth-utca 6 szám alatt van.**

Kész szolgálattal

Papp István,
férfi szabó mester.

Kicsiny üzlet, kicsiny haszon, nagy forgalom.

Nyomatott Betegh Pál és Társa könyvnyomató intézetében Székelyudvarhelyt 1907.

SZENKOVITS JÁNOS Utóda

Alapított 1865-ben.

Férfi és női
divatruház

Batthyány-tér 4 szám.

Székelyudvarhelyt

Batthyány-tér

Pompás látványosság:

Állandó divat-
tárlat - szalon

Batthyány-tér 5. szám

Legnagyobb választék női és férfi ruhaszövetekben. Eredeti legújabb divatu diszkalapok. Férfi, női és gyermekcipők, mosóárúk, vásznak és rövidárúk.

FÉRFIRUHA-VÁLLALAT!

A lehető legolcsóbb árszabás!

A tisztelt vevőközönség becses figyelmébe ajánlom a tavaszi idény alkalmából a legfinomabb izlésnek megfelelően felszerelt áruraktárait

tisztelettel

Szenkovits János Utóda.

Elegáns férfiruhák megrendelési helye. — Utitáskák, illatszerek.